

สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย: การวิเคราะห์จุดแข็ง, จุดอ่อน, โอกาส, และภัยคุกคาม

จุดแข็ง

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมที่มีการรู้จักอย่างกว้างขวางในเรื่องของความสามารถในการผลิต และยิ่งไปกว่านั้นอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยยังเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศที่มีอุตสาหกรรมสิ่งทอที่ครบวงจร (ตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำที่เริ่มต้นจากกระบวนการผลิตสิ่งทอ ไปจนถึงอุตสาหกรรมปลายน้ำ นั่นคือ การผลิตเครื่องนุ่งห่ม) มากกว่าประเทศอื่นๆ ในอาเซียนด้วยกันเมื่อเทียบกับประเทศกัมพูชา ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มนับว่าเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศ ดังนี้

1. อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่ารวมของภาคอุตสาหกรรมที่มากที่สุดของประเทศ
2. อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีการจ้างแรงงานมากถึง 1 ล้านคนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20 ของการจ้างแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิตทั้งหมดของไทย
3. อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเป็นอุตสาหกรรมส่งออกที่มีบทบาทสำคัญในการนำเงินตราเข้าประเทศอย่างต่อเนื่อง เป็นรองแค่เพียงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และส่วนประกอบ

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มได้มีความเชื่อมโยงกับผู้ผลิตและผู้ค้าปลีกในตลาดต่างประเทศที่เป็นประเทศคู่ค้า ได้แก่ อเมริกาเหนือ, ยุโรป และญี่ปุ่น นอกจากนี้อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ โดยรัฐบาลได้ทุ่มเทงบประมาณเพื่อดำเนินนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เช่น โครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น (Bangkok Fashion City Project) และศูนย์ธุรกิจแฟชั่นในภูมิภาค เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมแฟชั่นของไทยในอนาคต และนอกจากนั้นรัฐบาลมีมาตรการที่มุ่งส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ เช่น ใช้นโยบายภาษีเป็นสิ่งจูงใจให้เกิดการลงทุนและส่งเสริมการลงทุน รวมทั้งจัดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งสาธารณูปโภคพื้นฐานและการบริการ พร้อมพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มให้เป็นนิคมอุตสาหกรรมที่ทันสมัย นอกจากนี้ ประเทศไทยยังดึงดูดชาวต่างชาติ ด้วยการสร้างโรงเรียนนานาชาติและสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน

ทั้งนี้ทางภาครัฐได้จัดตั้งสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (THTI) เป็นองค์กรอิสระที่ไม่แสวงหากำไร โดยมีหน้าที่ให้การสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มภายในประเทศ โดยเน้นกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน และพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลกซึ่งจะเห็นได้ว่า เมื่อไม่นานมานี้ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีแนวโน้มที่เน้นการพัฒนาทางด้านแฟชั่นมากขึ้น โดยผู้ประกอบการผลิตและจำหน่ายสินค้าที่มีมูลค่าให้กับตลาดในกลุ่มประเทศตะวันตก นอกจากนี้ได้มีการจัดตั้งสมาคมผู้ผลิตเส้นใยสังเคราะห์ขึ้น (Thai Synthetic Fiber Manufacturers' Association) เป็นองค์กรที่ช่วยส่งเสริมผู้ประกอบการสิ่งทอของไทยจัดหาแหล่งวัตถุดิบภายในประเทศ ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการผลิตเส้นใยสังเคราะห์ ในทำนองเดียวกันผู้ผลิตเครื่องนุ่งห่มในไทยได้มีการริเริ่มพัฒนาคุณภาพเส้นด้ายให้มากขึ้นโดยได้มีการพัฒนาคุณภาพของเส้นด้ายและเส้นใยภายในประเทศ ตั้งแต่ภาคการปั่นด้าย การผลิตเส้นด้ายที่ทำจากฝ้าย รวมถึงการพัฒนาด้ายให้มีคุณภาพอีกด้วย

นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีข้อได้เปรียบทางด้านค่าจ้างแรงงาน ค่าจ้างแรงงานของไทยไม่ได้ถูกมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน ยกตัวอย่างเช่นค่าแรงของแรงงานพม่าที่ถูกกว่าประเทศไทยส่งผลให้โรงงานสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยจำนวนมากมีการจ้างแรงงานพม่าเพื่อลดต้นทุนการผลิตสำหรับค่าจ้างในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยมีอัตราค่าจ้างอยู่ที่ 1.80 ดอลลาร์สหรัฐ/ชั่วโมง และอัตรา 1.29-1.36 ดอลลาร์สหรัฐ/ชั่วโมงในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม แต่อย่างไรก็ตามประเทศไทยก็ยังถือว่าได้เปรียบในเรื่องค่าจ้างแรงงานเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆที่นอกเหนือจากอาเซียน และกำลังแรงงานในประเทศไทยมีประสิทธิภาพในระดับที่สูง นั่นคือไทยมีแรงงานที่มีความสามารถในการผลิตสินค้าต่อหน่วยสูง ซึ่งจะช่วยลดปัญหาจากการที่ไทยมีค่าจ้างแรงงานสูง ทำให้ไทยยังสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

ประเทศไทยมีตำแหน่งที่ตั้งที่เป็นศูนย์กลางในภูมิภาคเอเชีย เป็นประตูทางเข้าสู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดีเยี่ยมระดับโลก โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านการลงทุนที่เห็นได้ชัด เช่นระบบไฟฟ้า การคมนาคมขนส่ง และการโทรคมนาคม จึงเป็นทางผ่านที่สะดวกสบายสำหรับการพัฒนาการค้าในระดับภูมิภาคกับประเทศต่างๆได้อย่างรวดเร็ว เช่น จีน อินเดีย และประเทศอื่นๆในเอเชีย เป็นต้น

จุดอ่อน

- อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยต้องนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศโดยจะเห็นได้ชัดเจนจากการนำเข้าสินค้าฝ้าย เนื่องจากประเทศไทยมีวัตถุดิบฝ้ายเป็นสัดส่วนที่น้อยกว่าความต้องการ โดยผลผลิตฝ้ายในประเทศลดลง เนื่องจากประสบกับปัญหาแมลง
- ต้นทุนการผลิตในประเทศไทยสูงเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ซึ่งไทยมีการเก็บภาษีในการนำเข้าวัตถุดิบสูง อีกทั้งยังมีค่าจ้างและเงินเดือนแรงงานสูงกว่าประเทศอื่นในภูมิภาค
- ถึงแม้ว่าไทยจะมีระดับความสามารถหรือประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมเป็นที่น่าพอใจ แต่จากรายงานพบว่า ผู้ผลิตสินค้าเครื่องนุ่งห่มของไทยก็ยังคงมีการโดนปฏิเสธจากลูกค้าในระดับที่สูง ผลมาจากการไม่มีประสิทธิภาพในการผลิต และสินค้าไม่ได้มาตรฐาน
- สำหรับอุตสาหกรรมฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จพบว่าหลายบริษัทผลิตสินค้าได้ในจำนวนจำกัดและไม่สามารถทำสินค้าให้ตรงตามความต้องการได้
- อุตสาหกรรมสิ่งทอยังขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะ ยกตัวอย่างเช่น วิศวกรในโรงงาน และ ผู้จัดการโรงงาน เป็นต้น ส่งผลให้ โรงงานต้องจ้างชาวต่างชาติที่มีทักษะความสามารถมาให้ความรู้และพัฒนาโรงงานให้มีประสิทธิภาพ เห็นได้จากโรงงานทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยยังขาดแคลนแรงงานเป็นจำนวนมาก และต้องการจ้างแรงงานจำนวนมากถึง 13,000 คน
- อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มถือว่ามีแนวโน้มการส่งออกที่ดีติดต่อกันหลายปี แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ไทยได้มีการพึ่งตลาดในการส่งออกกับประเทศหลักมากเกินไป โดยเฉพาะประเทศอเมริกา ที่มีปริมาณการส่งออกคิดเป็น 3 เท่าของยอดการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มทั้งหมด ดังนั้น อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจึงได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยในอเมริกาและกลุ่มประเทศทางยุโรป อีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความไม่แน่นอนในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยในตลาดต่างประเทศนั้นก็คือ ปัญหาความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน โดยในปี 2007 ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับดอลลาร์อเมริกา ถึง 17.3 เปอร์เซ็นต์ ในปี 2008 และ ปี 2009 ก็ยังคงมีค่าสูงกว่าปี 2006

- ไทยมีปัญหาในเรื่องความโปร่งใสของการดำเนินงานของรัฐบาลกับธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม นอกจากนี้ยังมีการละเมิดลิขสิทธิ์ที่ขยายไปในวงกว้าง

โอกาส

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทยถือว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการพัฒนา มากเป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ โดยมีรัฐบาลเป็นตัวผลักดันและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมสามารถ แข่งขันได้ในระดับสากล หน้าที่หลักของภาครัฐบาลคือคอยปกป้องอุตสาหกรรมสิ่งทอหรือหาประโยชน์จาก การทำข้อตกลงการค้าเสรี

1. ข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศ

ข้อตกลงโครงการหนึ่งที่ไทยได้ประสานงานกับทางประเทศญี่ปุ่น โดยจากการสำรวจในปี 2006 ของ Japan External Trade Organization (Jetro) ได้บ่งชี้ว่าประเทศไทยมีที่ตั้งที่เหมาะสมในการจัดตั้งฐานการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกสินค้าและกระจายสินค้าไปยังประเทศต่างๆในภูมิภาคเอเชียใน 5-10 ปีข้างหน้า ซึ่งนำไปสู่ข้อตกลงสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยไปยังประเทศญี่ปุ่นภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (JTEPA)

อุตสาหกรรมสิ่งทอได้รับการสนับสนุนจากความร่วมมือกับญี่ปุ่นให้คิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ โดยหน่วยงานต่าง ๆ เช่น The National Federation of Thai Textile Industries เพื่อที่จะส่งสินค้าไปขายในตลาดระดับบนได้ สินค้าหลาย ๆ อย่างที่ได้ถูกพัฒนาขึ้น ได้ถูกนำไปจัดแสดงในงานนิทรรศการในงาน The Bangkok International Fashion Fair 2010 ที่จัดขึ้นในเดือนเมษายนที่ผ่านมา

ภายใต้ข้อตกลง JTEPA ผู้ประกอบการสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยที่ได้เข้าร่วมโครงการของ JTEPA จะได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นในหลายๆด้าน เช่น กลยุทธ์ทางการตลาด, แนวโน้มแฟชั่น, และกระบวนการผลิต โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยได้รับความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น ทั้งในเรื่องของแนวโน้มของแฟชั่น มาตรฐานสินค้า วัตถุประสงค์การผลิต สี ลวดลาย และการออกแบบ ส่งผลให้สินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยตรงตามรสนิยมของชาวญี่ปุ่น และด้วยความได้เปรียบตรงที่เป็นผู้ผลิตที่มีทักษะและประสบการณ์มาก จึงส่งผลให้ทำให้อุตสาหกรรมของไทยสามารถแข่งขันได้ดีในตลาดต่างประเทศ

2. การเชื่อมโยงทางการค้าในภูมิภาคอาเซียน

แม้ว่าต้องเผชิญกับปัญหาด้านเศรษฐกิจและการเมือง แต่อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยยังสามารถสร้างความเชื่อมั่นทางการค้าในภูมิภาคได้อย่างต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากยุทธศาสตร์ใหม่ในการสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในกลุ่มสมาชิกอาเซียนทั้งหมด 10 ประเทศ ภายใต้ชื่อโครงการ (The Source Asean Full Service Alliance) หรือ SAFSA ซึ่งก่อตั้งภายใต้กรอบความร่วมมือของสมาพันธ์อุตสาหกรรมสิ่งทออาเซียน (Asean Federation of Textile industries) หรือ AFTEX และโครงการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน (Asean Competiveness Enchantment) หรือ ACE ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก US Agency for International Development จากประเทศสหรัฐอเมริกา ยุทธศาสตร์หรือโครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงธุรกิจขึ้นในภูมิภาค เนื่องจากสมาชิกในเครือข่ายนี้จะกระจายอยู่ในประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีความเข้มแข็งในวัตถุดิบและบริการแต่ละสาขา เพื่อให้อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในอาเซียนเป็นอุตสาหกรรมที่ครบวงจรและตอบสนองความต้องการของตลาดโลก ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่ ผ้าทอ (woven top and bottom) เสื้อผ้าถัก (Knitwear) ชุดเครื่องนอน (Bedwear) ชุดชั้นในสตรี (Lingerie), เสื้อผ้ากีฬา (Athletic clothing) และ เสื้อผ้าเด็ก (Children's clothes) โดยในขั้นแรกทางโครงการมีเป้าหมายที่จะจับคู่ทางธุรกิจระหว่างผู้ผลิตและผู้ซื้อให้ได้จำนวน 20 คู่ ขณะนี้มีแบรนด์ดังที่เข้าร่วมโครงการ เช่น แบรนด์จากอเมริกาได้แก่ Guess, JC Penny, Phillips-Van Heusen, Polo Ralph Lauren และ VF Corporation ส่วนแบรนด์จากทางยุโรป ได้แก่ Benetton, Debenhams, Hugo Boss และ MaxMara เป็นต้น สำหรับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการนี้จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้สามารถพัฒนาการดำเนินงานทั้งระบบ นับตั้งแต่เรื่องการลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมคุณภาพ ไปจนถึงการจัดการทางด้าน Supply Chain ส่งสินค้าให้ทันกำหนด โดยโครงการได้รับการสนับสนุนจากทาง (US Agency for International Development) หรือ USAID คอยช่วยเหลือในการจัดหาผู้เชี่ยวชาญมาคอยให้คำแนะนำในการพัฒนาฝีมือแรงงาน และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยเข้าร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติ โดยเฉพาะงานที่จัดในภูมิภาคอาเซียน สหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น นอกจากนี้ตั้งแต่ต้นปี 2010 ประเทศไทยยังมีโครงการความร่วมมือด้านสิ่งทอภายใต้ความตกลงทางการค้าเสรีต่างๆ ได้แก่ อาเซียน-ออสเตรเลีย, อาเซียน-นิวซีแลนด์, อาเซียน-จีน, อาเซียน-อินเดีย และอาเซียน-เกาหลีใต้ เป็นต้น

3. การเจริญเติบโตและแนวโน้มของอุตสาหกรรมแฟชั่น

โอกาสที่ดีอีกอย่างของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทยคือ การที่ไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดงาน Bangkok Fashion City ส่งผลทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีในอุตสาหกรรมรวมถึงตราสินค้า

ของไทย โดยมีการคาดหวังว่าประเทศไทยจะสามารถเป็นศูนย์กลางทางด้านแฟชั่นได้ในปี 2012 แต่ผลการดำเนินการโครงการยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก เนื่องจากเกิดช่องว่างระหว่าง การผลิตและการออกแบบ ดังนั้นผู้ประกอบการสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มควรตระหนักและให้ความสำคัญกับการผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าแฟชั่นของตน เป็นโอกาสที่ดีสำหรับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจะช่วยทำให้เศรษฐกิจเติบโตยิ่งขึ้น

4. การฟื้นตัวของเศรษฐกิจ

ปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2010 ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ได้กล่าวอย่างมั่นใจว่า เศรษฐกิจไทยจะกลับมาแข็งแกร่งได้ในปี 2010 นี้ และต้องขอบคุณการฟื้นตัวของเศรษฐกิจอเมริกาที่ทำให้ปริมาณความต้องการของผู้บริโภคอเมริกาคลับมาสั่งซื้อสินค้าไทยอีกครั้ง นอกจากนี้เพื่อให้เศรษฐกิจไทยฟื้นตัวรัฐบาลได้ใช้นโยบายเพิ่มรายจ่ายในการลงทุนให้มากขึ้น มีการคาดการณ์ว่า เศรษฐกิจไทยในปี 2010 จะมีการเติบโตโดยรวมร้อยละ 3 และคาดว่าตลาดส่งออกต่างประเทศอื่นได้แก่ ตลาดอเมริกาและยุโรป จะมีอัตราการขยายตัวที่มากขึ้นหลังจากผ่านพ้นภาวะวิกฤติเศรษฐกิจไปแล้ว สิ่งที่เป็นไปได้อีกอย่างหนึ่ง คือ พฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคชาวตะวันตกที่มีรายได้ในการจับจ่ายใช้สอยน้อยลง มีแนวโน้มซื้อสินค้าเครื่องนุ่งห่มที่เป็นสินค้ามีคุณภาพและราคาถูก

แม้ว่ามูลค่าการส่งออกจะลดลงอย่างรวดเร็วในปี 2009 เนื่องจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ แต่คุณวิรัตน์ ตันเดชาณรงค์ ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้กล่าว ในงานสัมมนา “positive growth potential for Thai textile exports” อย่างมั่นใจว่า อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มสามารถเติบโตได้ในปี 2010 ผลจากการที่ไทยมีข้อตกลงการค้าเสรีต่างๆ ทำให้ในช่วงปี 2010 สินค้าสิ่งทอส่งออกของไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นถึง 10-15 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่คุณสุกิจ คงปิยาจารย์ นายกสมาคมเครื่องนุ่งห่มไทย กล่าวถึงอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยจะมรแนวโน้มที่ดีขึ้น แต่ทั้ง 2 ท่านมีมุมมองเดียวกันว่า อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยมีการขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะ โดยเฉพาะวิศวกร นักเคมี และดีไซเนอร์ ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าส่งออกสู่ตลาดโลก

ภัยคุกคาม

1. ปัจจัยทางการเมือง

ภัยคุกคามร้ายแรงที่สุดในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเป็นปัจจัยที่นอกเหนือการควบคุม นั่นก็คือ ปัญหาความไม่แน่นอนทางการเมือง ในช่วงระยะ 4 ปีที่ผ่านมาได้เกิดความขัดแย้งและการปะทะกันระหว่างกลุ่มคนที่สนับสนุนรัฐบาลและกลุ่มคนที่ต้องการโค่นล้มรัฐบาล การปะทะได้เกิดขึ้นอีกครั้งในปี 2010

โดยไม่มีใครรู้ว่าเหตุการณ์จะสิ้นสุดเมื่อไร อีกทั้งยังมีแนวโน้มที่ไม่ดีว่า กลุ่มคนภาคประชาชนทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือในจังหวัดที่มีชายแดนติดกับลาวและกัมพูชาที่ได้สนับสนุน ทักษิณ ชินวัตร อดีต นายกรัฐมนตรีของไทย ได้มีท่าทีแข็งกร้าวขึ้น ในทางตรงกันข้าม ฝ่ายรัฐบาลก็ได้มีกฎหมายที่เคร่งครัดมากขึ้น แต่ก็ไม่สามารถยุติความขัดแย้งลงได้ ในช่วงต้นเดือนเมษายน 2010 เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบขึ้น เมื่อมีกลุ่มคนเสื้อแดงเข้าปิดล้อมรัฐสภา จึงทำให้นายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประกาศใช้พระราชกำหนดฉุกเฉินซึ่งให้อำนาจกับกองกำลังทหารในการรักษาความปลอดภัย อีกทั้งมีการประกาศออกแถลงการณ์ผ่านทางสื่อทางโทรทัศน์เพื่อให้เหตุการณ์กลับสู่สภาวะปกติ

2. ปัจจัยทางด้านต้นทุนการผลิต

สำหรับภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยก็คือ ต้นทุนการผลิต โดยหลายประเทศในภูมิภาคเอเชียพยายามที่จะขยายตลาดส่งออกไปยังต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าไทย ยกตัวอย่างเช่นประเทศบังคลาเทศ และ กัมพูชาที่มีแนวโน้มในการพัฒนาทักษะแรงงานให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนากระบวนการผลิตให้ทันสมัยมากขึ้น

3. การกีดกันทางการค้า

หลังจากกรอบการค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของโลกได้กลับเข้าสู่กรอบการค้าเสรีตั้งแต่ต้นปี 2548 เป็นต้นมา การแข่งขันก็ทวีความรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะสินค้าจีนที่เข้ามามีบทบาทในตลาดโลกมากขึ้น ซึ่งจีนได้เปรียบในการแข่งขันด้านต้นทุนในการผลิตต่ำ นอกจากนี้สหรัฐอเมริกาต้องยกเลิกมาตรการจำกัดการนำเข้าสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจากจีนในช่วงปี 2006-2008 เพื่อเปิดเสรีทางการค้ามากขึ้น ทาง World Bank ได้ออกมาเตือนว่า ถึงแม้จะมีการทำข้อตกลงการค้าเสรีจะนำไปสู่การค้าที่เสรีมากขึ้น แต่มันก็มีแนวโน้มเป็นไปได้ที่หลายประเทศจะกลับไปสู่นโยบายกีดกันทางการค้ามากขึ้น

ถึงแม้ว่าภาวะวิกฤติเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกได้ผ่านพ้นไปแล้ว แต่ก็นักวิเคราะห์ออกมาเตือนให้ระวังเศรษฐกิจตกต่ำที่จะเกิดขึ้นในสหภาพยุโรป สำหรับประเทศไทยนั้นถึงแม้ว่าเศรษฐกิจจะเริ่มฟื้นตัว แต่แนวโน้มตลาดสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มก็ยังคงลดลง ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริโภคในประเทศมีรายได้ในการจับจ่ายใช้สอยลดน้อยลง เนื่องจากมีภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่บีบคั้นเพิ่มมากขึ้น